

M A G

Mindennapok Gárdonyiban

V. évf. 4. szám

2010. december

www.gardonyi.eger-sulinet.hu/iskolaújság

„Üdvözlégy, kis Jézus! reménységünk, ...”

Véleményem szerint az év egyik legszebb hónapja a december. Mivel ebben a hónapban ünnepljük a Jézus megszületését.

Az emberek már a hónap elején lázas készülődésbe kezdenek, hogy a karácsony napját méltóképpen megünneplhessék a családtagok körében. Szenteste Jézus megszületésére emlékezve megajándékozuk egymást. De ez a fajta ajándékozás nem hasonlítható egy születésnap vagy névnap ünnephez. Ez az ünnep nem csak a Te számodra fontos, mert az emberek világszerte megemlékeznek róla. Ezen a napon - Jézusra gondolva - az Isten szeretetével próbáljuk meg felidézni, hogy ebben az évben mennyi jót tettünk másokért, és hogy milyen bűnöket követtünk el. Ezen a napon még azok is elmennek, akik máskor nem járnak templomba, mert Isten szeretetét közelebb érzik magukhoz. Már hetekkel az ünnep előtt adventi koszorúval készítjük fel az otthonunkat és a lelkünket kifejezve ezzel, hogy mennyire várjuk az Úr eljöttét.

Személy szerint én a közeli családtagjaimmal töltöm a karácsonyt. Ez számomra azért annyira fontos, mert a családom elég kevés időt tölt közösen, és legalább karácsony napján lehetünk együtt szeretetben és békeességben.

A karácsony ünnepéhez egy nagyon szép és tanulságos történetet szeretnék bemutatni a Kedves Olvasóknak. Úgy gondolom, hogy ez a történet magában hordozza a karácsony lényegét, a szeretetet, bár erről sajnos nagyon sok ember megfeledkezik a világban az élet problémái és nehézségei miatt.

Egyszer volt, hol nem volt, volt egyszer egy 10 éves kislány, aki két testvérével, apukájával és anyukájával élt együtt egy nagyon boldog, nagy családban. Egy szép, hóeséses téli estén együtt ülték körül a nagy ebédlőasztal, hogy közös erővel levelet írjanak a közelgő Jézuskának.

A kislány szomorúan ült a papír felett, miközben testvére játékok nevének szavait vetette a fehér lapra. A kislány szomorkás arcára édesanyja is felfigyelt, és megkérdezte a csöppséget, miért nem írt még egyetlen sort sem. A kislány válasz helyett a könnyeivel küszködött, de azért nagy nehezen elárulta, hogy azért pityereg, mert ő egy nagyon nagy dolgot szeretne kérni karácsonyra. Egy olyat, amit még talán a Jézuska sem teljesíthet. Anyukája megnyugtatta a pityergő kislányt, és elmesélte neki, hogy egyetlen egy olyan személy létezik a világon, aki a földön élő összes gyermek kívánságát teljesíteni tudja. Ez pedig pont az a személy, akinek a levelet kellene írnia. A gyermek, miután kissé megnyugodott, a következő betűket kanyarította a papírra: „Kedves Jézuska! Én most először írok levelet Neked, mert anyukám azt mondta, hogy Te minden kívánságomat teljesíteni tudod. Én egy nagy ajándékot szeretnék kérni tőled. Nagyon szeretem a nagypapámat, aki nagyon nagy beteg, és már a doktor bácsik sem tudják meggyógyítani. Amióta beteg, már nem játszik velünk, és mosolyogni sem mosolyog. Én azt szeretném karácsonyra, hogy a nagypapa legalább még egyszer rám mosolyogjon”.

Teltek múltak a hetek, és elérkezett a szenteste. Mindnyáján együtt álltak körül a karácsonyfát, a nagypapa

pedig a karosszékében ülve, éppen hogy csak látta a karácsonyi gyertyák lobogó fényét. Érzéseit kimondani a tüdejében elhatalmasodó betegségtől már nem tudta. A rengeteg játék, ruhanemű és csokoládé mellett a nagypapának is jutott egy masnival átkötött kis doboz. Az egész család odagyűlt a fotelja mellé, és mindenki kíváncsian várta, őt vajon mivel lepte meg a Jézuska. A nagypapa kinyitotta a dobozt, amelyben egy boríték volt. Mindenki türelmetlenül várta, mit tartalmaz a borítékba rejtett papír. A következő sorokat kezdte felolvasni a nagymama: „Kedves Jézuska! Én most először írok levelet Neked, mert anyukám azt mondta, hogy Te minden kívánságomat teljesíteni tudod...”

A kislány egyből megismerte a Jézuskának írt levelet. Felnézett a nagypapára, aki most őt nézte, szájának szegletében egy apró piciny mosollyal. Ez volt a nagypapa életének utolsó mosolya, ami csak a kislánynak szólt. Ez a kislány azóta minden évben levelet ír a Jézuskának, mert ő már tudja, hogy az igazán fontos kívánságok az év legfontosabb napján valóra válnak.

Mint a bevezetőben is olvashatjuk, a karácsony nemcsak a Te számodra fontos, mert az emberek világszerte megemlékeznek erről a napról. Az iskolánkban nemcsak a diákok várják nagy lelkesedéssel a karácsony eljöttét, hanem az itt tanító tanárok is. Ezért is kértem meg néhány tanárunkat és természetesen igazgatónőnket, hogy meséljék el, ők hogyan is készülnek erre az áldott szent napra.

Dr. Pisákné Balogh Éva igazgatónő:

- Kérem, mondja el, ebben az évben hogyan készül a karácsonyra?

- *A karácsony a mi családunkban a legszebb és a legnagyobb ünnep. A készülődésnek megvannak a generációkon keresztül kialakult hagyományai. A karácsonyi készülődés, a ház rendbe tételével, az ajándékok kigondolásával és megvalósításával kezdődik. Egy háziasszonynak a karácsonyi étkekről is gondoskodni kell. Szenteste mi mindig halat eszünk, tehát ezt is időben be kell szerezni, és el kell készíteni. Mindig van mákos és diós bejgli, töltött káposzta és mindenféle finomság. Gyermekkorom óta szép nagy karácsonyfát öltöztetünk. A vacsorát követően közösen karácsonyi énekeket énekelünk, meggyújtjuk a csillagszórókat, és ezután adjuk át az ajándékokat. Majd elmegyünk az éjféle misére.*

- Ez máskor is így szokott történni, vagy ez a karácsony valamiben más?

- *Ez a karácsony most abban lesz más, mint az előző évké, hogy már az egyéves unokám is itt lesz, nálunk lesz az egész család.*

- Melyik a legemlékezetesebb karácsonya? Mesélje el, kérem!

- *A legemlékezetesebb karácsony a tavalyi volt, mert akkor született az első unokám, Jázmin Anna.*

(Folytatás a 12.oldalon)

D E C E M B E R

2. Az 5. és a 9. osztályosok bemutatkozó műsora a díszteremben, és ismerkedési bálja a kollégium ebédlőjében.

Az 5. C, osztályfőnök Barnáné Fekete Mónika, létszám 32 fő

A 9. A, osztályfőnök Szilágyiné Békési Zsuzsanna, létszám 37 fő

A 9. E, osztályfőnök dr. Loboczkyné Hársasi Ibolya, létszám 36 fő

A 9. K, osztályfőnök Ballagóné Csernyák Éva, létszám 35 fő

6. Mikulás

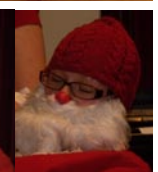
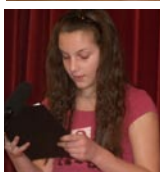
Délelőtt a Mikulás két krampusszal végigjárta az osztálytermet, szaloncukrot osztogatott ...

Délután a 11.E osztály tanulói egy kis színdarabbal kedveskedtek az iskolai dolgozók gyermekeinek a díszteremben. Ezt követően a Mikulás pedig csomagokat osztogatott a kicsit vagy nagyon megszeppent csemetéknek.

20 órakor a kollégista lányok fogadták a Mikulást műsorral. A vendég nem volt rest táncolni. Mintha közülük való lett volna ...

Események

8. Az Érseki Szent József Kollégium pinceklubjában a kism gimnazistáknak a DÖK bulit szervezett.

A Mikulásnak és a két krampusz-nak az idén ez volt az utolsó programja. A buliban volt karaoke, tánc és egy kis terepere. Köszönet a szervezőknek, a felügyelő osztályfőnököknek. A hangulatról szóljanak a fényképek.

6-10. Adventi vásár az iskola első emeleti folyosóján.

12. Koszorúzás az iskolánk előtti téren az 1956. december 12-i egri sortűz áldozatainak emlékére rendezett ünnepségen.

16. A 12. évfolyam osztályai számára lelki nap, amelyet Demkó Balázs görögkatolikus atya tartott a díszteremben. Előadásának egy rövid részlete a következő oldalon olvasható.

17. Karácsonyi koncert a Szent Bernát templomban.

18. Lelki nap a Gárdonyiban

Az idei lelki napon a tornaterem mindkét szintjén, a díszteremben és a régi fizikaiban voltak programok. Az előadók: *Galo Gábor* atya, a bazilika káplánja; *Varga József* atya, a Jézus Szive Plébánia káplánja; valamint *Huszár Géza Lőrinc* O.Cist atya volt.

A kisgimnazistáknak a fizikai előadóban voltak programok, amelyet a Segítő Szűz Mária Főiskolai Leánykollégium szerzetese, Éva nővér és néhány főiskolai hallgató

szervezett.

A karácsonyra hangoló előadásokat még hatásosabbá tették iskolánk szín-

játszó csoportjainak bemutatói.

Dr. Loboczkyné Hársasi Ibolya tanárnő színjátszói közül a kisgimnazisták csoportja egy karácsonyi játékkal elevenítette fel Jézus születésének történetét, a nagyobbak *Antoine de Saint-Exupéry*: A kis herceg című alkotásának dramatizált változatát adták elő.

A lelki napot a bazilikában tartott szentmise zárta, melyet *Soós Tamás* atya, iskolánk spirituális vezetője celebrált.

Demkó Balázs görög katolikus atyának - a végzős osztályok tanulói számára tartott - előadásából egy rövid gondolatsort idézünk: „... Egyszer egy szent életű atyát a VI. században megkértek, hogy mondjon egy szentbeszédet a Bizáncból érkező arisztokratáknak, akik meg kívánnak szállni a kolostorban. Az atya elfogadta a felkérést, és bejelentette, hogy a világ elpusztításának a mikéntjét fogja elmondani. Hatalmas tömeg gyűlt össze a kolostor udvarán a megjelölt napon, és várta a nagy beszédet. A nagy beszéd egy percig sem tartott, mert a szent életű atya a következőket mondta: A világot a következő dolgok pusztítják el: A munka nélküli gazdagság. A csend nélküli tanulás. A félelemmel teli vallás.

Ha sorra vesszük őket, akkor látjuk, hogy ha valaki úgy gazdagszik meg, hogy nem tett érte semmit, akkor hatalmas szakadék választja el a dolgozó emberektől, s így végérvényesen eltávolodik tőlük. Ráadásul a felelőssége is óriási lesz, mert akire sokat bízunk, nagy a felelőssége is. Így írja a Szentírás is.

Lehet-e úgy tanulni, hogy közben nem gondolkodunk el azon, amit tanulunk. Meg lehet tanulni nagy mennyiségű anyagot ész nélkül. De amikor megértésre kerül a sor, akkor pallérozódik a lélek és az elme. S ez lesz az a mag, amelyet valóban meg tudsz jegyezni. Ezért az egyik legnagyobb dolog az, amikor az embert gondolkodni tanítják az iskolában, nemcsak tananyagot adnak át.

S végül a szent alázat. Nem lehet a tudomány felé sem úgy közeledni, hogy az ember gögös. Egyrészt azért, mert a tudomány hagyományon alapszik. Aki tanul, a korábban megírt tankönyvekből tanul, ami korábbi tudományos felfedezéseket tartalmaz. Tehát amikor a hagyomány ellen beszélünk, lebecsüljük azt, s az már az ördög szakterülete. Azért is, mert az egyházi hagyomány őrzi meg számunkra azokat a szimbólumokat, amelyeken keresztül elgondolkozhatunk, s olyan értékeket vehetünk át, amelyekkel az ember fel tud készülni karácsonyra. **Hogy el ne menjen, el ne múljon úgy az ünnep, hogy nem találkozunk azzal, aki az ünnepelt.”**

18. Gombavató

12.C

13.A

13.E

13.K

Események

Küzdelmes
századok 8.

Ebben a cikkben a Ciszterci Rend XVIII. századi történelmét tekintjük át.

Bartholomaeus Sedlak heinrichau apát így írt 1768-ban a Felső-Német Kongregáció salemi monostoráról: „Míg a szerzetesek példás fegyelmét szemléltem, szívemben úgy éreztem, hogy Clairvaux-t látom Szent Bernát atyánk idejében.” Ehhez az optimális állapotokhoz képest Franciaországban a XVIII. század is a küzdelmek és a nehézségek időszaka. A monostoroknak együtt kellett élniük a kommandarendszerrel, amely a bevételek hármass felosztása körüli vitákat szülte. Ha a kommandátor apát győzedelmeskedett, a monostor épülete pusztulásnak indult, a monachusok száma csökkent. Ha perjel álláspontja érvényesült, akkor a karbantartás folyamatos, és a szerzetesek általában a Szigorú Obszervanciához csatlakoztak.

Közös Obszervancián belül folytatódott tovább a küzdelem a citeaux-i generális apát és a proto-apátok között. A század első felében a citeaux-i generális apát alig tartott generális káptalan, 1761-ben a proto-apátoknak sikerült elérni a generális káptalan összehívását 1765-re, amely zűrzavarba fulladt. Megoldásnak látszott a király védnöksége alatt felállított „szerzetesek bizottsága”. (Eredeti célja a monasztikus konstitúciók revíziója volt. A valóságban azonban a szerzetesi házak felszámolásának a politikáját folytatta. Működése alatt 450 monostort zártak be, 9 szerzetes rendet szekularizáltak.) A Ciszterci Rend ügyét három évig tárgyalták, és 1771-re két konstitúciót készítettek, amelynek összehangolása egy évtized alatt sem sikerült. Mária Terézia 1782-es rendeletével feloszlatta a közérdeket közvetlenül nem szolgáló német monasztikus rendeket, így a proto-apátok győzelmét szentesítő konstitúciót fogadták el 1783-ban, amelyen még 1786-ban finomítottak, de már sem a pápa, sem a király nem hagyta jóvá. Az alkotmánytervezet néhány pontja:

- A jövőben a generális káptalan három évente kell megtartani a Húsvét utáni negyedik hét hétfőjén, s amelyre a meghívót legalább három hónappal

korábban a generálisnak ki kell küldenie.

- A definitorium összeállításában a generális az egyes proto-apátok által ki-nevezett öt jelölt közül csak egyet utasíthat vissza.

- Minden ügyet, melyet a káptalan nem fogadott el egyhangú szavazással át kell tenni a definitoriumhoz, amelynek döntései felett a generális káptalannak gyenge vétőjoga van, amelyet a definitoriumok érvényteleníthettek.

- A generális apát közvetlen fennhatóságot csak a Citeaux filiációjába tartozó házak felett kapott, s minden proto-apát ugyanilyen fennhatósággal bírt a saját leányapátságai felett.

- A monostorok legalacsonyabb létszámát kilenc főben határozta meg.

- A monasztikus birtokok használata és pénzügyi tranzakciók felett a királyi kormány hivatalai felügyeletet gyakorolnak.

A forradalom előtt 237 ciszterci intézmény volt Franciaországban. Egy házban nyolc szerzetest lehet számolni. Csak 35 apátságot vezetett regulárisapát, a többi in commendem ház volt. A leggazdagabb apátság Clairvaux volt, 100 000 livre bevétellel. A „felvilágosult” értelmiség számára a monostorok egyszerűen nem illettek bele az új társadalomba, úgy tekintettek rájuk, mint a múlt semmi hasznát nem hajtó, a haladás útjában álló maradványaira, amelyeket el kell távolítani. Ezért az életüket imának szentelő szerzeteseket „henye”, „babonás”, „fanatikus” jelzőkkel illették, támadásuk legügyesebb alkotása Diderot Az apáca című műve volt. A propaganda hatott, hiszen a hivatások száma folyamatosan apadt, s az uralkodók is ellenségesen néztek a monachusokra, és elsősorban a hasznosságot kérték rajtuk számon. A rendek a pasztorális munka mellett a nevelés felé fordultak. (Az első nevelési próbálkozása sziléziai Raudenben 1743-ban nyílt iskola volt. S elterjedtebbé vált e gyakorlat a jezsuiták 1773-as feloszlata után. Ennek a folyamatnak része a pásztói monachusok megtelepedése Egerben 1776-ban.) Az 1786-os generális káptalan is hozott egy határozatot a párizsi Szent Bernát Kollégium teljes újjászervezésére is, de ezt megakadályozta a forradalom.

Az 1789 májusában összeült általános gyűlésnek még volt egy ciszterci küldöttje, de a nemzetgyűlésnek már

egy sem. A „nagy félelem” idején viszonylag kevés ciszterci monostort támadtak meg, de az aug. 4-én eltörölt szolgáltatásokért a rendek kártérítést nem kaptak. Nov. 2-án pedig az Egyház minden javát a „a nemzet rendelkezésére” kisajátították. 1790. febr. 11-12-én mindennemű szerzetesi fogadalmat megtiltott a Jean-Baptiste Treilhard vezette Egyház Tanács, a szerzeteseknek dönteniük kellett: elhagyhatják a monostort, azaz kilépnek a rendből, vagy együtt maradhatnak „az egyesülés házában”, de ezeket is, mint minden szerzetes házat 1792 október 1-jétől be kellett zárni. Majd megtiltják a szerzetesi ruha viselését is. Beteljesedni látszott Barnave jóslata: „A szerzetes rendek összeférhetetlenek a társadalmi renddel és a közérdekkel: kivétel nélkül valamennyit el kell pusztítani.” Aztán következett az üldöztetés, a bebörtönzés, a menekülés.

Citeaux-ban májusban kezdődött a felszámolás. François Trouvé apát, a perjelek és tizenegy monachus és laikus testvér megmaradt szerzetesnek, míg huszonkilenc többnyire fiatal szerzetes elhagyta a monostort. 1791-ben a monostort kiürítették, és az épületeket a 800 hektár földdel együtt 482 000 livre-ért eladták. A fosztogatások megakadályozására egy század tüzért küldtek Napóleon Bonaparte vezényletével. Az apát 1797-ben bekövetkezett halála előtt a generális apáti hatalmát a római prokurátorra, Alano Bagattira bízta.

A francia szerzetesek sorára jutottak 1798-ban a flamand és a helvét testvéreik. 1803-ban a Felső németországi Kongregáció szűnt meg, 1810-ben Poroszországban államosítottak. Spanyolországban 1836-ra teljesedett be a folyamat, Portugáliában 1834-ben. A Habsburg birodalomban már 1782-ben rendeleti úton szüntette meg a rendet II. József. Európa szerte csak elszigetelt monostorok maradtak.

(A cikk írásához felhasználtam Lékai Lajos: Ciszterciek, Szent István Társulat, Bp., 1991. című munkáját.)

KO

Nyílt nap a Gárdonyiban

November 30-án és december 7-én nyílt nap volt az iskolánkban a felvételtelire készülő nyolcadikosok számára. Tapasztalataimból ítélve most is sok diák érdeklődött iskolánk iránt, akik persze legtöbbször a szülőket is magukkal hozták a nyílt napra. A jelenlévő szülők közül párat meg is kértem, hogy számoljanak be a nyílt nap alapján szerzett tapasztalataikról.

- Miért szeretné, hogy gyermeke a Gárdonyiban folytassa tanulmányait?
 - *A fiam is ide jár, ő 11. A osztályos tanuló. Ezért elsősorban a tőle szerzett pozitív tapasztalatok alapján és persze az iskola kereszténysége miatt gondoltunk arra, hogy akkor a lányomnak is jó választás lenne a Gárdonyi.*

- Eddigi tapasztalatai alapján milyen véleménye alakult ki az iskoláról?

- *Első látásra az iskola nagyon szimpatikus számomra, a visszafogottsága és elsősorban a kereszténysége miatt is. A tagozatok, a nyelvi képzés és a szigor az, ami elnyerte a tetszésemet. Minden tekintetben odafigyelnek arra, hogy a diákok megfelelő körülmények között tanulhassanak.*

- Más iskolákkal szemben mi az, ami a Gárdonyira nagyon jellemző?

- *Más iskolához képest visszafogott és sokkal szigorúbb iskola. Úgy gondoljuk ezen felül, hogy az osztályok színvonala nagyon jó, és az iskola megfelelően felkészíti a tanulókat a főiskolára. De a kereszténysége miatt tartjuk leginkább megfelelőnek.*

- Miért szeretné, hogy gyermeke a Gárdonyiban folytassa tanulmányait?

- *A gyermekem már eleve katolikus is-*

kolába jár, ezért gondoltunk arra, hogy így a Gárdonyi megfelelő választás lenne a továbbtanulás szempontjából.

- Eddigi tapasztalatai alapján milyen véleménye alakult ki az iskoláról?

- *Nagyon szép a gimnázium, rendezett a külseje. Az igazgatónő határozottsága rögtön megfogott a nyílt nap alkalmával. És persze az iskola kereszténysége az, ami nagyon elnyerte a tetszésemet. A fiam a humán szakra szeretne járni, és az ott lévő tantárgyak is szimpatikusak a számomra.*

- Más iskolákkal szemben mi az, ami a Gárdonyira nagyon jellemző?

- *Az a véleményem, hogy a Gárdonyi külseje a többi iskolához képest sokkal otthonosabb. A honlapon sok hasznos információ megtalálható az iskoláról és az iskolaújítás is elnyerte a tetszésemet.*

Végül igazgatónő is válaszolt a kérdéseimre: lényegében a nyílt nap jelentőségét és az itt szerzett tapasztalatait fogalmazta meg.

- Igazgatónő hogyan értékeli az ide érdeklődést? Mennyien voltak az előző évhez képest?

- *A Gárdonyi iránt megfelelő az érdeklődés annak ellenére, hogy országosan a tanulói létszám 20 ezerrel csökkent. Iskolánk képzése iránt nem csökkent az érdeklődés. Ugyanannyian voltak ebben az évben is, mint az előző évben.*

- Milyen tapasztalatai voltak a nyílt

nappal kapcsolatban?

- *Két napot jelöltünk ki, amelyen bemutatattuk iskolánkat. Mindkét napon iskolánk diákjai mutatták be az egyes képzéseket. Úgy gondolom, ez érzelmileg meggyőzőbb, mintha az igazgató vagy az iskolavezetés egyik tagja beszélné az iskoláról. Tapasztalatom szerint a jelenlévő szülők és diákok kedvezően fogadták a diákok előadását, dicsérték az iskola környezetét, és jó véleményt fogalmaztak meg az eddig hallottak alapján.*

- Miért tartja fontosnak a nyílt napot az iskolánkban?

- *A nyílt napokon lehetőségük van a szülőknek közvetlen kapcsolatba kerülni az iskola képviselőivel, diákjaival. Megtekintik az épületet, az előadótermeket, a tantermeket. Személyes tapasztalatot szereznek arról, hogy itt milyen körülmények között tanulnak a diákok. Ennek a tapasztalatnak jelentős hatása*

lehet a középiskola választására. Természetesen minden lehetőséget felhasználnak iskolánk bemutatására. Jó kezdeményezés, hogy a 9. évfolyamos diákok visszamennek egykori általános iskolájukba és ők számolnak be arról, hogy milyen a diákélet, a tanítás iskolánkban. Részt veszünk az általános iskolák által szervezett szülői értekezleteken és a pályaválasztási börzéken.

- Milyen visszajelzések érkeztek eddig a szülöktől és diákoktól az iskoláról?

- *Pozitív visszajelzések érkeztek, elismerésre méltónak tartják a pedagógusok munkáját, a gyermekekre való odafigyelését, a nevelést, a fegyelmet és az iskola környezetét.*

- Köszönöm a válaszokat, és remélem, hogy minél több nagyszerű diák választja majd iskolánkat.

Somogyi Viktória 10.E

Az elmúlt hét igazi francia hangulatban zajlott városunkban. Ugyan november 22-től december 1-ig rendezték meg a Frankofón Hét Egerben című rendezvénysorozatot az Egri Francia Klub és az Egri Kulturális és Művészeti Központ szervezésében.

Idén is számos francia nyelvű programon vehettek részt a középiskolások, egyetemisták, de még az idősebbek is. A hivatalos megnyitó november 22-én este volt, amikor Csamer Boglárka francia szanzonestjén vehettek részt az érdeklődők. Másnap színházi műhely nyílt középiskolások részére a párizsi Est-Ouest Connection társulat művészeinek vezetésével. Este 6 órakor adták elő a Bartakovics Béla Közösségi Házban Jean Genet: Les Bonnes (Szobalányok) című egyfelvonásos darabját az Est-Ouest Connection színészei. Pénteken találkozhattunk René Roudaut francia nagykövettel, aki az Eszterházy Károly Főiskolára látogatott el és tartott előadást a breton nyelv Franciaországon belüli helyzetéről. November 29-én, hétfőn a legbátrabbak francia nyelvű országismereti vetélkedőn és helyesírási versenyen mérhették össze tudásukat. Szerdán a Ki mit tud? tehetségkutató vetélkedőn indulhattak egyénileg és csapatban is a legtehetségesebbek. Ezt követte a versenyek eredményhirdetése, majd a Frankofón Hét végül a "Ne szólj senkinek!" című feliratos francia thriller vetítésével zárult.

Jövő évben ugyanilyenkor minden bizonnyal hasonlóan széleskörű rendezvénykínálattal szolgálnak majd a szervezők, szívesen látnak minden érdeklődőt, diákot és a francia nyelv szerelmeseit is.

Császár Anett 12.K

Ez úton szeretnék az iskola diákönkormányzata nevében áldott, békés szeretetteljes karácsonyi ünnepeket és sikereiben gazdag, boldog újévet kívánni mindenkinek!

Üveges Anita DÖK elnök

Versenyeredmények:

„Reciprok” matematikaverseny

A Gárdonyi Géza Ciszterci Gimnázium, Szakközépiskola és Kollégium matematika munkaközössége az idei tanév elején meghirdette a „reciprok” matematikaversenyt az általános iskolák nyolcadik osztályos tanulóinak számára.

A verseny felépítéséről: A verseny három fordulóból állt. A versenyzők az első fordulóban megoldottak egy 30 feladatot tartalmazó teszt jellegű feladatlapot, melyet levélben kaptak meg, majd vissza kellett küldeniük a megoldásokat. A feladatlap megoldására két hét állt rendelkezésükre. **Az első forduló feladatsorát 86 tanuló oldotta meg.**

A legeredményesebb **42 tanuló a második fordulóban** mérhette össze tudását. A második fordulót iskolánkban rendeztük meg 2010. november 18-án. Ebben a fordulóban 25 feladattal álló teszt jellegű feladatlapot kellett megoldaniuk a diákoknak. A döntőn, azaz **a harmadik fordulóban** a legeredményesebb **20 tanuló** vehetett részt, melyet szintén iskolánkban rendeztünk 2010. december 7-én. A döntőn a tanulóknak 5 feladatot kell megoldaniuk, melyre 90 perc állt rendelkezésükre. A feladatok kijavítása után eredményt hirdettünk. Az eredményhirdetésen *Dr. Pisákné Balogh Éva* igazgatónő a döntőn részt vett tanulót oklevéllel jutalmazott. A legkiemelkedőbb **öt tanuló könyvutalvány** kapott teljesítményéért.

A döntőn részt vett tanulók és helyezéseik:

helyezés	név	iskola
1.	<i>Pásztor Nikolett</i>	Tarnavölgye Általános Iskola, Aldebrő
2.	<i>Deli Csilla</i>	Hunyadi Mátyás Ált. Isk., Lőrinci
3.	<i>Antal Márton</i>	Bolyky Tamás Ált. Isk., Ózd
3.	<i>Szatmári Raul</i>	Hunyadi Mátyás Ált. Isk. Lőrinci
3.	<i>Wingerdorf Lilla Olimpia</i>	Tarnavölgye Általános Iskola, Aldebrő
6.	<i>Misi Bettina</i>	MTKI Ált. Isk., Markaz
7.	<i>Pável Zsombor</i>	Gárdonyi Géza Ciszt. Gimn., Eger
8.	<i>Szauer Marcell</i>	EKTF.Gyakorló Ált. Isk., Eger
9.	<i>Szóllós Gábor</i>	Hunyadi Mátyás Ált. Isk., Lőrinci
9.	<i>Kada Julianna</i>	Gárdonyi Géza Ciszt. Gimn., Eger
9.	<i>Angyal Tamás</i>	Felsővárosi Ált. Isk., Eger
12.	<i>Kormos Krisztián</i>	Gárdonyi Géza Ált. Isk., Balaton
13.	<i>Bögös Dániel</i>	Felsővárosi Ált. Isk., Eger
14.	<i>Kakuk József</i>	Tarnavölgye Általános Iskola, Aldebrő
15.	<i>Gyarmati Zsanett</i>	Mikszáth Kálmán Ált. Isk., Erdőtelek
16.	<i>Molnár Juvenál</i>	Nagy Gyula Ált. Isk., Gyöngyössolymos
17.	<i>Főczény Zsófia</i>	Arany János Ált. Isk., Verpelét
18.	<i>Dér Ákos Gábor</i>	Arany János Ált. Isk., Gyöngyös
19.	<i>Juhász Nóra Luca</i>	II. Rákóczi Ferenc Ált. Isk., Gyöngyös
20.	<i>Laczik Anna</i>	Móra Ferenc Ált. Isk., Rózsaszentmárton

A verseny lebonyolításában, a feladatok javításában *Pecsenye Pálné* tanárnő és *Bata Zoltán* tanár úr volt segítségemre.

Pótáné Márton Mária
matematika munkaközösség vezető

Megyei versenyek

Császár Anett 12.K a Frankofón hét keretében megtartott francia nyelvtani helyesírási versenyen **1. helyezést ért el.** Felkészítő tanár: *Kádár Judit* tanárnő.

Országos versenyek Shotokan Karate

Bíró Ivett 6.C kata kategória **2. hely,**
Bíró Ivett 6.C kumite kat. **1. hely.**

Papp Valéria tanárnő:

- Kérem, mondja el, ebben az évben hogyan készül a karácsonyra?

- *A készülődés minden évben hasonló módon folyik. Nemcsak a fenyőfát díszítjük fel, hanem az ablakokat és a bejárati ajtót is. Előnyben részesítjük a kézzel készített díszeket. Fontos szerepe van az ételeknek is. A család kedvence a kocsonya, a töltött káposzta és a hurka. A család minden tagja nagytű, így sokat főzünk. Én imádom főzni, a nagymamámtól tanultam meg igazi magyaros ételket készíteni. Mindig szűk családi körben ünnepelünk.*

- Melyik a legemlékezetesebb karácsonya?

- *Nincs konkrétan egy emlékezetesebb karácsony. Viszont kisgyermekként másként éltem át egy ünnepet. Gyermekkoromból a karácsonyi készülődés izalmára emlékszem, illetve az izgatott, hogy milyen ajándékot fogok kapni. A mai napig imádom a fenyő illatát, és mindig sajnálom, mikor lehullnak a tűlevelei, és ki kell dobni. Műfenyőre gondolni sem merek, illúziórombolónak tartom.*

Nagy Gyuláné tanárnő:

- Kérem, mondja el, ebben az évben hogyan készül a karácsonyra?

- *A karácsony ünnepére, mint hosszú évek óta, elsősorban lelkileg készülök, együtt a családdal. Advent első vasárnapjától kezdve este az adventi koszorú meggyújtásával együtt imádkozunk a gyerekeimmel. Annak ellenére, hogy már mind a négyen felnőttek, igénylik az együtt töltött időt a beszélgetésekre és az imára is. A négy héten sokkal intenzívebben igyekszünk egymás kedvére tenni apró figyelmességekkel, amelyek persze nem is mindig könnyűek, legfeljebb annak látszanak. A hajnali szentmisek is az ünnepre készülési részei. Nálunk az elhunyt családtagok sírlátogatása is egyre inkább az ünnep része, mely egyben emlékezés is a mindig nagy, közös karácsonyokra.*

A készület másik oldala a szentestére való készület. A család legkisebbje gyűjtja meg a gyertyákat, felolvassa Jézus születésének történetét az evangéliumból, amit közös ima és éneklés követ. Az ajándékozás mindig is szerény kerekék között történt. Ma már ajándékot csak a legkisebbek (a két unokám) kapnak. Idén pedig „csak” egymás jelenléte, a közös vacsora az ajándék. A közös beszélgetéseket az éjféltől misére indulás zárja. Az idő múlásával, a családtagok fogyásával egyre mélyebben átéljük az ünnep igazabb tartalmát, örömet, lényegét.

- Melyik a legemlékezetesebb karácsonya? Mesélje el, kérem!

- *Számomra minden karácsony emlékezetes valamiért. A legszebb várakozás 2000 karácsonya volt, egész nap és éjjel vártuk, hogy megszülessen az első unokám. Imádságban telt éjszaka volt, és aztán a nagy öröm! Azon a karácsonyon mindnyájunknak Ő volt az ajándék, és azó-*

ta is mindennap!

Kovács Ottóné tanárnő:

- Kérem, mondja el, ebben az évben hogyan készül a karácsonyra?

- *Általában – már több évtizede – azonos módon készülünk a karácsonyra: adventi gyertyát gyűjtünk, elolvassuk a Bibliából kiválasztott részeket és imádkozunk. (Már leginkább a férjemmel, mert a gyermekeink adventben még iskolában vannak Pesten és Miskolcon.) Pár évvel ezelőtt egy kedves egri ismerősünk felelevenítette a „Szállást keres a Szent Család” hagyományát, és ennek a programjába minden évbe nagy szeretettel és örömmel kapcsolódunk be. December 24-én szigorú böjtöt tartunk: semmit nem eszünk délig, ebédre és vacsorára pedig valamilyen különlegesen elkészített halat fogyasztunk. Régen az éjféltől miséről hazaérve sült kolbászt (angyalkolbászt) ettünk, de már ez újabban nem szokás, a sült kolbászt 25-én reggelire fogyasztjuk el. A karácsony estéjét és első napját szűk családi körben töltjük, megajándékozunk egymást, és karácsonyi énekeket hallgatunk a feldíszített fa alatt. A karácsony második, harmadik napján meglátogatjuk a szüleinket, közvetlen rokonainkat. Természetesen ezeknek a napoknak legfontosabb része a szentmise, már többnyire a bazilikában veszünk részt a karácsonyi miséken. Sok nagyon kedves karácsonyi emléket megőriztem a szívemben, mert minden karácsonynak egyszeri és megismételhetetlen örömei voltak. Most mégis úgy érzem, hogy az Úrral való találkozás a legfontosabb része a karácsonynak, Ő azonban nemcsak a templomban, hanem a másik ember szívében is jelen van, így a karácsonyi találkozások a hozzátartozóinkkal – sőt az idegenekkel is – az Úrral való találkozás különleges lehetőségei számomra. Ettől lesz áldott és kegyelemmel teljes a karácsony.*

- Melyik a legemlékezetesebb karácsonya? Mesélje el, kérem!

- *Legemlékezetesebb karácsonyom még kicsi koromhoz kötődik. Az édesapám szüleivel és az én szüleimmel éltem végig a gyermekkoromat, de karácsonykor elmentünk édesanyám szüleire. Mindkét család nagy gonddal díszítette a karácsonyfát. A miénk azonban egyik alkalommal feldőlt, miután feldíszítettük, és nagyon sok szép dísz összetört. A lelkekre kötötték, hogy ne bosszantsam fölöslegesen anyai nagymamámat, ne mondjam el, hogy ilyen baleset történt nálunk. Ezt én meg is ígértem. Amint azonban megláttam a nagymamám gyönyörű karácsonyfáját, az ajtóban azonnal ily módon közöltem a titkot: „- Én ám nem mondom meg, hogy a mi karácsonyfánk felborult!” - A hatást mindenki elképzelheti, de inkább nevétték, nem bosszankodtak, és töviről hegyre elmesélték az egész történetet.*

Készítette: Fodor Kamilla 10.E

*Erős hitet, egészséget,
szeretetet, békességet,
ősi magyar becsületet,
hű lelket, kit Isten vezet.*

*Júdásoktól szabadulást,
Éhetőt, szép szabad hazát,
imádsággal kívánunk
ez új esztendőben.*